

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobkyně: **M. V.**, narozena dne X,
bytem S. 701/1B, K. V.,

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
se sídlem Křížová 25, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 4. 11. 2019,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 4. 11. 2019 i jemu předcházející rozhodnutí č. j. X ze dne 26. 6. 2019 se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 153 Kč do jednoho měsíce ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalovaná dne 26. 6. 2019 rozhodnutím X žalobkyni odňala s platností od 24. 7. 2019 invalidní důchod, neboť na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karlovy Vary ze dne 17. 6. 2019 dospěla k závěru, že žalobkyni z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30%. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, invaliditu podmiňuje pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
2. Žalobkyně proti tomuto závěru brojila námitkami, v nichž tvrdila, že její zdravotní stav byl nesprávně a nedostatečně posouzen s ohledem na funkční dopad jejího postižení na pokles pracovní schopnosti. Byla toho názoru, že s ohledem na vážnost jejího zdravotního postižení, poklesla její pracovní schopnost nejméně o 35%. Žalovaná námitky zamítla.

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

V řízení o nich nechala vypracovat posudek svým lékařem, který se ve svých nálezech ztotožňoval s posudkem vypracovaným lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení K. V. Lékař žalované na základ odborných nálezů doložených k námitkovému řízení zhodnotil, že v případě žalobkyně se jedná o lehké funkční poškození uvedené v položce 5b, kapitoly V přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), kde je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 15–20%. Vzhledem k charakteru poškození zdravotního stavu lékař žalované stanovil horní hranici, tj. 20 %. Tuto míru pak zvýšil ještě o 10% kvůli další poškození žalobkyně. Neshledal však důvod hodnotit stav vyšší mírou poklesu pracovní schopnosti, neboť nebyla naplněna další posudková kritéria. Lékař žalované zhodnotil, že žalobkyni poklesla pracovní schopnost o celkem 30%.

3. Proti rozhodnutí žalované podala žalobkyně žalobu, v níž namítala, že rozhodující jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní poškození uvedené v kapitole V. položce 8b) vyhlášky o posuzování invalidity. Žalovaná rozhodovala na základě neobjektivního posouzení, účelově a nedostatečně zjistila stav věci. Dále žalobkyně vytknula žalované, že v posudku je několik nepřesností a vad, týkajících se osobních informací. Součástí žaloby tvoří výčet zdravotních potíží žalobkyně, a to s odkazem na nové lékařské zprávy jakožto důkazy, o něž žalobkyně opírá vlastní tvrzení.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla, že trvá na svém rozhodnutí, neboť bylo vydáno na základě posudku, který je úplný, přesvědčivý a vypořádává se se všemi skutečnostmi. S ohledem na trvající výhrady žalobkyně žalovaná navrhl důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.
5. Žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobkyně na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)]
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

9. Z těchto důvodů soud vyžádal, aby plzeňské pracoviště posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí podalo posudek o stupni a případném datu vzniku invalidity žalobkyně, a to s přihlédnutím k zaslaným lékařským zprávám z oboru psychologie, psychiatrie a neurologie.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 35 %, a proto se v jejím případě jedná o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Invalidita vznikla ke dni 14. 6. 2016 (str. 8 posudku). Posudková komise u žalobkyně shledala postižení, jak ho vymezuje kapitola V, položka 7b vyhlášky o posuzování invalidity, tj. porucha z klastu neurotických poruch – lehké postižení a poruch osobnosti – středně těžké postižení. Nejde o závažné maladaptivní chování. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně zhodnotila posudková komise ve středu procentní taxace na 35 %.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobkyně není schopna práce spojené se zvýšeným rizikem stresů, ve směnném provozu, ve velkém kolektivu, ve vynuceném tempu. Je však schopna lehké práce. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobkyně a s lékařskými zprávami, které předložila v řízení před soudem. Soud posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. Vůči složení posudkové komise a obsahu posudku účastníci nic nenamítli, žalobkyně se závěry posudku souhlasila.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně odpovídá 35 %, což podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě prvního stupně, která byla dána jak ke dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách, tak i ke dni jemu předcházejícího rozhodnutí o odejmutí invalidního důchodu žalobkyni.
13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobkyně není invalidní, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s.).
14. Žalovaná je v dalším řízení vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedení dokazování v soudním řízení, tedy že invalidita prvního stupně žalobkyně vznikla ke dni 14. 6. 2016. Z toho bude vycházet při novém posouzení stavu žalobkyně (§ 78 odst. 6 s. ř. s.)
15. Procesně úspěšná žalobkyně má vůči neúspěšné žalované právo na náhradu nákladů řízení, jež důvodně vynaložila (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Náklady řízení žalobkyně tvoří částka ve výši 153 Kč za poštovné u tří poštovních zásilek (č. l. 27, 33 a 62 soudního spisu).

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 25. května 2020

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce